Ao. 1857 **No. 29.**

Zaturdag **7 Maart.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 4 Maart 1857.

Belanghebbenden worden herinnerd de Statistieke Tabellen wegens de plantages en gronden over het jaar 1856, ter Gouvernements-Secretarie, en voor zooveel betreft de districten *Nickerie* en *Coronie*, bij de Landdrosten aldaar, vóór den 15n. Maart e. k. in te dienen, en zulks ter ontwijking der straffen vastgesteld bij de Publicatie dd. 19 December 1856, G. B. No. 13.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 4 Maart 1857.

Op last van den Gouverneur wordt ter algemeene kennis gebragt:

1o. dat ingevolge art. 10 der Publicatie van 10 | 16 Februarij jl. G. B. No. 3 met de geneeskundige hulp, in de bij art. 9 dier Publicatie vermelde afdeelingen, — bij het onverhoopt alhier ontstaan der *Cholera*, — zijn belast:

in de 1e. *Afdeeling*:

de 1e. Buitenwijk (*Combé*) en wijk *A*. de Heer J. Delmonte Lijon, Med. Chir. et Art. Obst. Dr.

De aanwijzing van een' tweeden geneesheer zal nader geschieden.

in de 2e. *Afdeeling*:

wijk *B*, wijk *D* en van de 2e. Buitenwijk, het gedeelte ten noorden van de *Steenbakkers gracht*,

de Heeren J. Colaço Belmonte, Med. Chir. et Art. Obstr. Dr. en B. Weijl Stads Heelmeester.

in de 3e. *Afdeeling*:

wijk *C* en van *E*, het gedeelte ten Oosten van de *Zwartenhovenbrug straat*,

de Heeren J. J. Juda, Med. Chir. et Art. Obst. Dr. en H. Schorrenberg Geneesheer en Heelmeester, en

in de 4e. *Afdeeling*:

wijk *F* en van wijk *E* het gedeelte ten Westen van de *Zwartenhovenbrug straat* en van de 2e. Buitenwijk, het gedeelte ten Zuiden van de *Steenbakkers gracht*,

de Heeren F. W. Cragin, Med. Chir. et Art. Obstr. Dr. en J. A. Muller Jz. Med. et Art. Obstr. Dr.

2o. Dat tot *Leden en Plaatsvervangende Leden* der Sub Commissien, bedoeld bij art. 3 der aangehaalde Publicatie zijn benoemd:

in wijk *A*: de Heeren J. Tyndall en M. W. van Brugh Duijckinck tot *Leden*, F. A. Jantke, tot *plaatsvervangend Lid*;

in wijk *B*: de Heeren J. F. Betten en F. P. Bouguenon tot *Leden*, en J. G. Meurs tot *plaatsvervangend Lid*;

in wijk *C*: de Heeren C. J. Leijsner en D. J. Sanches tot *Leden* en F. Harten tot *plaatsvervangend Lid*;

in wijk *D*: de Heeren J. Bronner en W. van Uijtrecht tot *Leden* en J. J. P. Wessels tot *plaatsvervangend Lid*;

in wijk *E*: de Heeren M. L. Barnett en P. A. Bruggeman tot *Leden* en H. W. Varenhorst tot *plaatsvervangend Lid*;

in wijk *F*: de Heeren C. Jurgen en J. Heil tot *Leden* en A. J. Comvalius Az. tot *plaatsvervangend Lid*;

in de 1e. *Buitenwijk*: de Heeren J. A. W. Rivoire en L. D. J. van Bommel tot *Leden* en D. P. van Mark tot *plaatsvervangend Lid*; en

in de 2e. *Buitenwijk*: de Heeren H. R. Gummels en S. Abendanon Sz. tot *Leden*, en J. A. Muller tot *plaatsvervangend Lid*.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1857

6 Maart. Van de slavin *Mimie*, geboren in 1836, dochter van *Azemia*, toebehoorende aan L. E. S. en C. J. J. Pietzcker.

» » Van de slavin *Antje I.* geboren in 1803, (wier moedersnaam onbekend is), en haar kind *Josephina*, geboren in 1841, toebehoorende aan plantaadje *Frederikslust*, divisie *beneden Cottica*.

De Gouvernements-Secretaris
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Post-Kantoor.

De op aanstaanden MAANDAG den 9n. dezer, per Z. M. korvet *Prins Maurits der Nederlanden*, kommandant de Kapitein ter Zee G. Vogelpoot naar *Curaçao* te verzenden Post-pakketten, zullen op dien dag des middags ten 12 ure worden gesloten.

Paramaribo, den 6 Maart 1857.

De Ambtenaar belast met de Posterij
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 6 Maart 1857.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Mordechaij Jacobs, zich noemende en schrijvende Gompert Jacobs
en
Cornelia Sinderhoek.

Johannes Knop
en
Kaatje Abkoude.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slaaf *Willem*, aankomende J. F. Menke.

De slaaf *Mozes*, aankomende R. wed. J. de Mesa.

De slavin *Saraatje*, aankomende de verlatene plantaadje *Gelderland*.

De slaaf *Frans*, aankomende F. Neumann.

Terwijl sedert 1o. Januarij jl. als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Adam*, aankomende J. M. A. Neumann.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1. vastgesteld.

Paramaribo, den 6 Maart 1857.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Ter kennis van het algemeen wordt gebragt, dat, uithoofde van eenige te doene herstellingen, de passage aan de *Zwartenhovenbrug straat*, tusschen de *Keizer* en *Buren straten*, en die aan den *Heilige Weg*, tusschen de *Maagden straat* en den *Waterkant*, gedurende eenige dagen, voor RIJ en VOERTUIGEN zullen zijn afgesloten.

Paramaribo, den 6 Maart 1857.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(3296) Den 4den Maart 1857. W. Benjamins, als in huwelijk hebbende E. Monsanto aan J. W. Ulf Hoth voor hare reeds verwekte en nog te verwekkene kinderen, van het Huis en Erf aan de *Saramacca straat*, uitkomende aan de rivier *Suriname*, N. W. La. E No. 7, O. W. La. D No. 573.

Idem. De Exploicteur aan G. H. L. Bakker, van het Huis en Erf aan de *Prince straat*, N. W. La. E No. 277*b*. O. W. La. D No. 854*b*.

Paramaribo, den 4 Maart 1857.

De Griffier bij het Geregtshof,

MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

(3183) Den 5den Maart 1857. P. J. Duport, erfgenaam van *een derde* gedeelte in den boedel wijlen Anna Jacoba Labadie, aan M. R. Munro, van *een derde* gedeelte in het Huis en Erf aan de *Wageweg straat*, N. W. La. B No. 158, O. W. La. D No. 102.

Paramaribo, den 6 Maart 1857.

De Griffier bij het Geregtshof,

MARTINI VAN GEFFEN.

(3180) De vroeger geannonceerde verkoop van de Buiten-Cultuur zijnde plantaadje *HULSHOF* met derzelver slavenmagt en den blooten grond *KERKGROND*, aankomende den boedel S. de la Parra voor de *helfte* en den Boedel S. H. de la Parra voor de *wederhelft*, zal alsnu voortgang hebben op Vrijdag den 27sten Maart e. k., des namiddags ten 4 ure; liggende de veilconditie inmiddels ter *visie* aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*.

Paramaribo, den 6 Maart 1857.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels,

CHs. LIONARONS.

SEQUESTERS

van de Plantaadje *Rustenburg*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te Koop aan, tegen *Kontante betaling*:

15 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen van plantaadje altehalen.

Zullende de inschrijvings-biljetten ter Griffie van het Geregtshof tot **HEDEN MORGEN** ten *negen* ure worden aangenomen. (3173)

Paramaribo, den 7 Maart 1857.

Nieuwstijdingen.

Paramaribo, *den 6 Maart* 1857.

Wij vernemen, dat door den havenmeester, namens Z. Exc. den Gouverneur, aan de gezagvoerders der alhier ter reede liggende schepen, eene circulaire is toegezonden, waarbij zij opmerkzaam gemaakt worden op den inhoud van een bij den Minister van Buitenlandsche Zaken in het moederland ontvangen schrijven van den Nederlandschen konsul te *Mexico*, volgens hetwelk de Mexicaansche oorlogsstoomboot *Democrata*, onder bevel van zekeren Villavicensio, Cubanees van geboorte, en van zekeren Oostenrijker, Millanovisch geheeten, eigendunkelijk uit de Mexicaansche dienst is weggevoerd, zonder dat het bekend is werwaarts dat vaartuig zich heeft begeven, en de vrees bij den Minister van Buitenlandsche Zaken van genoemde republiek is ontstaan, dat hetzelve op den togt naar de Vereenigde Staten of elders, misbruik zoude kunnen maken van de Mexicaansche vlag en zeerooverij plegen.

Frankrijk.

In de officieele kringen te Parijs verzekert men, dat Frankrijk op het punt is om de diplomatieke betrekkingen met Napels weer aan te knoopen.

— Kort geleden is melding gemaakt van een tractaat van handel en vriendschap, dat, tusschen Frankrijk en den koning van Siam gesloten werd. De *Moniteur* bevestigt deze tijding en voorspelt aan Frankrijk de grootste voordeelen voor zijnen handel en scheepvaart uit deze nieuwe handelsbetrekkingen met dat gedeelte van Azie, beroemd wegens de rijke hulpbronnen van zijnen bodem. Een gelijksoortig tractaat met het gouvernement van Cochin-China moet eveneens op het punt staan van geteekend te worden.

— Bij gelegenheid der bekendmaking van het tractaat tusschen Frankrijk en Siam gesloten, deelt de *Moniteur Universel* het volgende schrijven mede, dat onderscheidene niet onbelangrijke bijzonderheden bevat betreffende de wijze, waarop de Fransche gezant te Bangkok ontvangen is.

Na Singapore den 29 Junij, met de kleine stoomboot Marceau en de zeilkorvetten Capricieuse en Catinat verlaten te hebben, arriveerden wij den 9. Julij op de reede van Bangkok. De heer de Montigny liet onmiddellijk aan den gouverneur van Packnam, officieel van zijne aankomst kennis geven.

Reeds den volgenden morgen ontvingen wij aan boord het bezoek van den minister van marine des konings, die namens zijnen Souverein ons welkom kwam heeten, met kennisgeving tevens, dat de kalaoum of eerste minister, gezonden was om ons aan den wal te ontvangen en te complimenteren. Wij scheepten ons weldra in en vonden, toen wij voet aan land gezet hadden, een korps infanterie, op Europesche wijze gekleed, onder de wapens staan, alsmede eene batterij veldartillerie die ons met 17 kanonschoten begroette. Wij werden op de landingsplaats ontvangen door den gouverneur van Packnam en door dezen, midden door eene dubbele rij soldaten, die het geweer presenteerden, naar den kalaoum geleid, die ons onder een soort van open Belvedere ontving. De bijeenkomst was zeer vriendschappelijk; hij overhandigde den heer de Montigny een hoogst vleijenden brief van den tweeden koning, broeder van den koning, en gaf in de levendigste bewoordingen zijne vreugde te kennen, dat Frankrijk en Siam door een nieuwen band aaneengehecht waren.

Eenige uren daarna begaven wij ons op weg naar Bangkok, varende de rivier Ménam op. Des avonds wierpen wij het anker voor de eerste forten van Bangkok en stapten onmiddellijk aan land. Wij werden door den kalaoum en den phraklan, minister van buitenlandsche zaken, ontvangen, welke ons naar het paleis bragten, hetwelk de koning ter onzer beschikking gesteld had gedurende den geheelen tijd van ons verblijf te Bangkok. Zij lieten ons voorts de verschillende appartementen van het gebouw bezigtigen en geleidden ons ten slotte naar eene tafel, die met koninklijk vaatwerk gedekt was, na ons onderrigt te hebben, dat Z. M. ons den volgenden dag in particuliere audientie zou ontvangen.

Daags, daarna, 's avonds ten half acht ure, stonden draagkoetsen voor ons paleis gereed. Wij passeerden troepen van alle wapens, tusschen welke men kanonnen en mortieren opmerkte.

Toen wij op een van de pleinen van het koninklijk paleis, dat schitterd verlicht was, aankwamen, liet men ons onder een soort van tent gaan, waar zich een aantal officieren en pages bevonden. Wij hadden eenige moeite om ons dwars door de grootdignitarissen des rijks, die, volgens de étiquette van het land, op den trap en dwars voor de poort lagen, toegang tot den koning te banen. Zijne Majesteit bevond zich in een appartement, geheel op Europesche wijze gemeubeleerd, en wel op zijn Fransch, en ontving ons zeer beleefd. De heer de Montigny bedankte den vorst voor al de bewijzen van welwillendheid, welke wij sedert onze aankomst in zijn land van hem ontvangen hadden. Z. M. liet hem naast zich plaats nemen en het gesprek werd voortgezet deels in het Engelsch, deels in het Siameesch, met behulp van een tolk.

De eerste koning, genaamd de groote koning, is van gemiddelde gestalte. In zijn uiterlijk vindt men waardigheid, uitdrukking en vooral verstand. Hij was gekleed in een middeleeuwsch kostuum. Aan zijne vingers en op zijne borst droeg hij een groot aantal edelgesteenten.

Hij schijnt veel gelezen te hebben en zeer goed de Europesche boeken onthouden te hebben, vooral de geschiedenis der regerende dynastien. Hij bezit eene uitgebreide kennis van de oude Oostersche talen; hij kent een weinig Latijn, en spreekt en schrijft vloeijend Engelsch. Ook neemt hij gaarne den titel aan van taalmeester.

Het scheen Z. M. leed te doen, geene brieven van den keizer te ontvangen, en hij ondervroeg den heer de Montigny daarnaar. Deze antwoordde, dat de keizer slechts aan andere souvereinen schreef, wanneer reeds internationale betrekkingen bestonden tusschen zijn rijk en het hunne, dat evenwel de keizer een blijk van zijne gevoelens van welwillendheid willende geven, hem gelast had aan zijne Siamesche Majesteit zijn portret en dat der keizerin te overhandigen. De koning gaf ons onmiddellijk zijne tevredenheid te kennen.

De dag onzer officiele receptie voor de plegtige overreiking van de portretten van den keizer en de keizerin, werd op twee dagen later bepaald. Toen die dag aanbrak, deed de heer de Montigny in de receptiezaal de beide portretten ontblooten. Het waren twee goede copyen van de fraaije door Winterhalter vervaardigde afbeeldsels. Al de ministers en grootwaardigheidbekleeders hebben deze schilderstukken bewonderd.

De receptie zou in den loop van den dag plaats hebben. Van het aanbreken van den dag af aan, vertoonde de rivier een regt feestelijk aanzien. Ten een ure 's middags vertrok de optogt. Verscheidene vaartuigen van den koning hadden een detachement onzer mariniers met hunne muziek aan boord, waarop een groote vergulde, door veertig roeijers geroeide bark volgde, waarin de portretten van den keizer en de keizerin geplaatst waren. Achter deze volgden nog verschillende booten.

Aan het paleis des konings gekomen, werden de gewone saluutschoten gewisseld. De mariniers vormden alsnu een eskorte, te midden van hetwelk men de twee schilderijen droeg. De heer de Montigny plaatste zich onmiddellijk daarachter; ieder nam zijne plaats in en wij naderden alzoo de draagstoelen te midden van al de troepen van den koning.

De verscheidenheid van al die costumes en wapenen bood een inderdaad buitengewoon gezigt aan. Er waren Siamesche, Laosseesche, Cambogiaansche, Maleische, Anamitische soldaten, allen verschillend gekleed, en de een al vreemdsoortiger dan de ander; een aantal olifanten, eenige van omtrent 15 voet hoog, prachtig opgetuigd, met een drijver op hun kop; terwijl vrouwen, gewapend met geweren en sabels, het Amazonencorps des konings vormden.

Wij bereikten eindelijk het gebouw waarin de troonzaal was. Het was omringd door een 5 à 600tal mannen, die lange en smalle trommels droegen, waarop ieder met een hertshoorn een hevigen slag sloeg.

Volgens de regelen der hof-etiquette, wachtten wij eenige minuten voor de groote deuren der troonzaal; en grootwaardigheidbekleeder sloeg op de deur, men onderhandelde en de twee slagdeuren gingen daarna open.

De zaal waarin wij geleid werden, is zeer lang; twee rijen van vierkaute kolommen waren er van het begin tot het einde geplaatst, en de zoldering is geheel en al verborgen door eene kwistige hoeveelheid kroonen en lampen van alle eeuwen en van alle landen der aarde. — Wij waren, toen wij binnen kwamen, getroffen door een even verblindend als buitengewoon schouwspel. Met uitzondering van een weg in het midder dier onmetelijke galerij, die open gelaten werd, was de grond bedekt door prinsen van den bloede, de ministers en de grootdignatarissen des rijks, allen gekleed in lange tabbaarden, wier stof met gouddraad geborduurd was; zij lagen op de knieën en elleboogen, met het hoofd voorover gebogen en met de onbewegelijkheid van een Egyptischen Sphynx. Aan het einde der zaal, vlak tegenover de groote ingangdeur en in een soort van nis in den muur, was de koning onder een verhemelte gezeten. Hij was van top tot teen met gouddraad geborduurde stoffaadje en met edelgesteenten bedekt terwijl op zijn hoofd bovendien eene kroon prijkte, van vijftig centimeters hoogte, glinsterende van edelgesteenten, en spits uitloopende in een diamant, ter dikte van eene kleine noot. De koning toonde haar ons later, alsmede de koninklijke kostbaarheden; de kroon weegt meer dan tien pond en noodzaakt hem die haar draagt, eene onbewegelijke houding aan te nemen.

De meest volmaakte stilte heerschte in die uitgebreide zaal, waarin, met uitzondering van eenige wachters regts en links, die als het ware aan den muur genageld stonden, niemand dan wij stonden. Het geheel miste noch effect noch plegtstatigheid, het was inderdaad eene fraaije mise en scène.

De heer de Montigny begaf zich alleen voorwaarts naar den troon, waarvoor hij zich driemalen boog, en sprak den koning in het Fransch aan, tevens het doel zijner zending te kennen gevende. Zijne rede werd den koning onmiddellijk in het Engelsch vertolkt, die daarop met eenige welwillende woorden antwoordde, waarin hij in herinnering bragt, dat sedert Lodewijk XIV geen enkel Fransch gezant of oorlogschip in Siam gekomen was, en verder te kennen gaf dat hij zich gelukkig gevoelde onder zijne regering de oude vriendschapsbanden, waardoor eertijds de twee landen aan elkander verbonden waren, weer aan te knoopen. Hij voegde er bij, dat hij de prinsen van den bloede en de grootdignitarissen des rijks bij deze audientie toegelaten had, ten einde hen aan den Franschen gevolmagtigde te kunnen voorstellen. Daarna hoorde men het geluid van een klokje, waarop de koning achter een, almede met gouddraad geborduurd, gordijn verdween. Toen hij uit het gezigt was, stonden alle aanwezigen op en de talrijke broeders des konings, de ministers en de groot-dignitarissen omringden den heer de Montigny, groetten hem en drukten zijne hand.

De minister van buitenlandsche zaken geleidde ons naar den koninklijke pagode, toonde ons aldaar de olifanten, die in den oorlog gebezigd worden en verder alles wat in het paleis merkwaardigs was, dat eigenlijk eene kleine stad in Bangkok uitmaakt; vervolgens werden wij onder eene tent teruggeleid, waar ons een gastmaal, prachtig opgedischt, wachtte. Voor dat het diner ten einde was, stelde de heer Montigny ter eere des konings drie hoera's voor, die onmiddellijk gevolgd werden door den driewerf herhaalden kreet van *leve de keizer!* daarna stonden wij op en vertrokken wij, onder het geluid van salvo's uit het geschut, in dezelfde orde als wij gekomen waren."

— Onder de ontwerpen die aan den staatsraad onderworpen, eenige tegenwerping bij dit ligchaam ondervonden hebben, en wel om der gevolgen wille, behoort ook dat, waarbij voorgesteld is aan den maarschalk Pelissier, als hertog van Malakoff, eene dotatie van 100,000 fr. te verleenen. Men wenscht namelijk die dotatie niet erfelijk gemaakt te zien voor het geval, dat de maarschalk zich in het huwelijk mogt begeven en een mannelijken erfgenaam bekomt. Het denkbeeld eener belooning aan den hertog vond overigens op zich zelt niet den minsten tegenstand.

— In plaats dat de verstandhouding tusschen de Oostenrijksche en Sardinische regeringen gunstiger wordt, tot welk vermoeden men geregtigd was door de opheffing van het sequester op de goederen der als Sardiniers genaturaliseerde Lombarden zijn er onderscheidene kenteekenen, die voor eene misschien nog grootere verwijdering dan vroeger pleiten. Althans worden aan den keizer van Oostenrijk bij zijne aanwezigheid te Milaan, bittere woorden in den mond gelegd, in antwoord op eene toespraak van een Milanees, die te kennen had gegeven dat de voorstanders van Italie's onafhankelijkheid hunne eenige hoop gesteld hebben in koning Victor Emanuel. Ook vindt te Turin het gerucht ingang, dat de graaf Paar, Oostenrijksch vertegenwoordiger aldaar, die zijne opwachting bij den keizer te Milaan is gaan maken, welligt vooreerst niet zal terugkeeren.

— Uit St. Petersburg wordt gemeld, dat de czaar meer vrijheid aan de drukpers heeft toegestaan. Het was tot dusver aan de Russische dagbladen verboden om de staatkundige aangelegenheden van het binnen- en buitenland te bespreken. Dat verbod is thans opgeheven. Althans de meeste Russische dagbladen behelzen tegenwoordig leidende artikelen over de politieke vraagstukken die aan de orde van den dag zijn.

— Naar men uit Brussel meldt, heeft zich eene deputatie van de aldaar verblijf houdende Engelschen bij den prins de Ligne vervoegd, ten einde hem te verklaren dat zij de beleedigende personaliteiten afkeuren, waaraan zich sir Robert Peel in zijne beruchte redevoering te Birmingham, jegens den prins schuldig maakte. De prins heeft met warmte zijnen dank betuigd voor dat blijk van belangstelling in zijn persoon, en heeft voorts de gelegenheid aangegrepen om het gedrag van Sir Robert Peel op de meest scherpe wijs te wraken. "De taal — zeide hij o. a. — die sir Robert Peel gevoerd heeft was meer die van een beschonken man die het een of ander in eenig wijnhuis verhaalt, dan de taal van een gentleman. Ik hecht dus niets geene waarde aan het door hem gesprokene. Ik zal nimmer trachten mij op den weg van dat mensch te bevinden, maar indien ik hem ooit ontmoeten mogt, dan zal ik hem in het aangezigt zeggen dat zijn gedrag ten mijnen aanzien niet dat is geweest van een fatsoenlijk man."

Engeland.

Uit Londen wordt nopens de Chinesche krijgsmagt gemeld;

Het leger en de militie van het Chinesche rijk bestaat, volgens de meest authentieke opgaven, uit 700,000 man, zoo wel Tartaren als Chinezen. De Tartaarsche troepen, welke beschouwd worden als de meest krijgshaftige, hoewel zij soms door de andere overwonnen zijn, zijn gerangschikt onder acht verschillende vaandels of standaarden, elk 10,000 man bevatrende, en stellen een staand leger daar van 80,000 man.

De kavallerie wordt hoofdzakelijk uit Tartaren gevormd, die meer in aanzien zijn dan de overige troepen, hetgeen daaruit ook blijkt dat zij 5 d. soldij en een ration wijn daags ontvangen, terwijl de Chinesche soldaat slechts 4 d. en geen ration ontvangt. De voornaamste wapenen der kavallerie zijn pijl en boog. Overigens bezit zij slecht vervaardigde sabels, terwijl eenige ruiters van een schild voorzien zijn.

Dit leger van 700,000 soldaten is verdeeld over het geheele rijk op zulk eene wijze dat de manschappen zooveel mogelijk geplaatst zijn in de districten, waar zij geboren zijn en waar zij gebezigd worden voor de bebouwing van den grond of voor de uitoefening van eenig ander beroep.

De inkomsten van het Chinesche rijk vloeijen voort uit drie hoofdbronnen, de belasting op onroerend goed, het zoutmonopolie en douaneregten.

— De, weduwe van den beroemden componist J. Haydn, heeft een brief aan den *Times* geschreven, om aan het Engelsch publiek den behoeftigen toestand van haar en hare kinderen te kennen te geven. Waarschijnlijk zal ten haren behoeve eene geldinzameling plaats hebben.

De Cascalho.

Aan het *Chamber's Journal* ontleenen wij de volgende wetenswaardige bijzonderheden, betreffende de exploitatie der diamanten in Brazilie.

Gelijk men weet treft men den diamant aan onder de kleiaardige stoffen, welke de Brazilianen Cascalho noemen.

Het gebied, dat het rijkste aan diamanten is, strekt zich uit van het dorp Itambe in de provincie Minos-Geraes, tot aan Sincora aan de rivier Pernagrassu (Bahia) tusschen 20° 19' en 13° ZB. Men vindt de edelgesteenten vooral aan de mondingen der rivieren Doce, Arassuaky, Iequitinhonha enz. Men had een oogenblik gevreesd, dat de ontdekking der

rijke mijnen van Sincora in de provincie Bahia, welke in 1843 plaats had, de waarde der diamanten zoude hebben doen verminderen, maar de hooge prijzen der levensmiddelen in dat district en het ongezonde klimaat verwijderden spoedig, een gedeelte der diamantzoekers en de prijsverlaging deed zich volstrekt niet in Europa gevoelen.

De rivier Iequitinhonha is de vruchtbaarste aan diamanten van geheel Brazilie; ook wordt zij reeds sedert verscheidene jaren geëxploiteerd. Zoodra de droogte, welke gewoonlijk van het begin van April tot het midden van October duurt, het water heeft doen vallen, leidt men de rivier af naar een kanaal, dat beneden de primitive bedding gevormd is, door middel van een van zakken met aarde vervaardigden dijk. Het overblijvende water wordt weggepompt; het slijk wordt ter diepte van 2 à 3 mètres 30 centimetres opgegraven en overgebragt naar de plaats waar later de wassching geschiedt. Zoolang de droogte duurt gaat men voort met de cascalho in te zamelen, ten einde er zooveel van bijeen te brengen als voldoende is, om de negers gedurende den regentijd bezig te houden. Men kan ongeveer van te voren de hoeveelheid karaten bepalen, welke in eene zekere hoeveelheid diamanthoudende aarde bevat is. Het gebeurt somtijds evenwel, dat men aarde vindt, waarin meer diamanten zijn en te gelijkertijd goud.

Heeft het intreden van den regentijd een einde gemaakt aan het inzamelen van de cascalho dan gaat men over tot den arbeid in de wasschingen. De zoogenaamde *canoes* of wasch-toestellen worden naast elkander geplaatst en de opzigter plaatst zich voor deze op een verheven zetel. Door al de canoes loopt een pet, bestemd om het water van de kleiaardige stoffen weg te voeren. De opzigter heeft zich op die wijze geplaatst, omdat hij al de bewegingen der negers goed zou kunnen gadeslaan. Wanneer de neger een half quintaal cascalho in zijn canoe heeft aangebragt, laat hij het water er doorstroomen, en brengt bij die zoodanig in beweging, dat al het slijk verdwenen en het water geheel vloeibaar is. Dan neemt men het bezinksel en onderzoekt dit zorgvuldig; vindt men er een diamant in, dan staat de neger, die hem gevonden heeft, op, en klapt in zijne handen om den opzigter te waarschuwen en deze laatste neemt den diamant in ontvangst aan.

Is de dag ten einde dan worden al de gevonden diamanten aan den hoofd-opzigter aangeboden die het gewigt er van op een register aanteekent.

Groote diamanten zijn zeer zeldzaam. Men heeft berekend dat gemiddeld op 10,000 diamanten men er zelden meer dan een vindt, zwaarder wegende dan 20 karaat, terwijl 8000 minder dan een karaat wegen. In de mijnen van Iequitinhonha, heeft men bij eene jaarlijksche wassching, zelden meer dan twee of drie steenen gevonden welke elk 17 à 20 karaat wogen; in al de mijnen van Brazilie heeft men er gedurende twee jaren maar eene van 30 karaat aangetroffen.

In 1851 heeft de bron van de rivier Patrocinho in de provincie Minas Geraes een steen opgeleverd van 120½ karaat. Later heeft men in de Rio das Valhas er eene gevonden van 107, en een van 87 karaat.

De ontdekking van steenen van 3 tot 10 karaat geeft regt op tien nieuwe hemden, een overkleed, een hoed en een aardig mes. Voor kleinere steenen zijn de premien daaraan geëvenredigd.

Brazilie levert jaarlijks aan den handel 30,000 karaat ruwe diamanten.

Alle mogelijke maatregelen zijn genomen om de negers te beletten de steenen die zij vinden, te verduisteren. Men laat hen daartoe van tijd tot tijd van wasscherij veranderen; ook kent men hun beloonjngen toe om hen aan te moedigen. Hij die een diamant van 17½ karaat vindt, wordt met bloemen bekroond, en in optogt naar den inspecteur geleid, die hem de vrijheid, en eene nieuwe uitrusting geeft en hem toestaat voor eigen rekening te werken.

Onlangs is te Zejuco een roerend tooneel voorgevallen. Een neger had een grooten diamant gevonden. Al zijn medgezellen wenschten hem de vrijheid toe. Doch toen de diamant afgeleverd was, bevond men dat hij slechts 16½ karaat woog; een karaat meer en hij ware vrij geweest. De arme neger zag zich dus deerlijk te leur gesteld. (*N. R. Ct.*)

Burgerlijke Stand.

Van den 27sten Februarij tot den 5den Maart zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 28sten, Angostora Budel, 55 jaren n. g. — Idem, Zaida Abigael Granda, 68 jaren. — Den 1sten Maart, Albertus Jacobus van Axel, 1 jaar en 6 maanden. — Idem, Petronella Martha Mack, 64 jaren. — Den 2den, Marianna, dochter van Mark Schloss, en van Sara Heijmans, 18 jaren. — Den 3den, Frederika Constantie Francina Magdalena Dieulefit, 1 maand en 5 dagen. — Den 4den, Ferdinand Reger, .. jaren. — Idem, Lunette Georgette, kind van Joseph Nassij en van Sara Mozes Fernandes, 3 jaren en 4 maanden. — Idem, Sophia Wilhelmina van Gijtenbeek, 46 jaren. — Den 5den, Hendrika Josephina Halfhide, 20 j.

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 5den dezer, het schip *Wilhelmina Frederika*, kapt. J. C. van der Veer, naar Amsterdam, lading: 131 balen schoone Katoen 45,660 pond, 4 balen vuile dito 1,460 pond, 95 vaten en 1,457 balen heele Koffij 322,930 pond, 15 balen gebr. dito 2,540 pond, 101 baal Kakao 12,965 pond, 307 pond Toncaboonen en 55 pies Cederhout.

VERTROKKEN.

Den 6den, de koloniale schroefboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerary.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel. — Sluit HEDEN.

Willem en Carel, kapt. Steenveld, adres bij H. Degenhard. — Sluit HEDEN.

Sophia Elisabeth, kapt. van der Hoef, adres bij M. M. Curiel. — Sluit 9 dezer.

Sperwer, kapt. Huges, adres bij H. Degenhard. — Sluit 10 dezer.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Snelheid, kapt. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij C. J. Leijsner.

Sagitta, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Juno, kapt. Rosberger, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. J. A. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Eliza, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

Noord Holland, kapt. F. C. Oversem, adres bij F. P. Bouguenon.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20.—
voor zes maanden . . 11.—
„ drie „ . . 6.—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . —25 c.
De prijs der Advertentien is per regel . —25